

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. София, 15.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20231001000158 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба вх.№ 4612/18.012023год., подадена срещу Решение № 1479/23.12.2022год., постановено по т.д.№ 1379/2022год. по описа на СГС , с което „Ани Трейд 16“ ООД е осъдено да заплати на „Пауър Брандс“ ЕООД на основание чл.327,ал.1 от ТЗ вр. с чл.79,ал.1 предл. първо вр. с чл.102, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД сумата в размер на 5 500 лева , представляваща сбора от неплатени падежирани вноски за периода от м.януари 2022год. до м. ноември 2022год. включително,съгласно договор за поемане на дълг от 08.01. 2021год. сключен между „ Пауърс Брандс“ ЕООД като кредитор и „Ани Трейд 16“ ЕООД като поемател,ведно със законната лихва върху главницата от 3 500лева /за падежираните вноски за периода от м.януари 2022год. до м.юли 2022год./за периода от 25.07.2022год. до окончателното й изплащане и законна лихва върху главницата от 2000лева /за падежираните вноски от м.август 2022год. до м.ноември 2022год.включително / за периода от падежа на всяка от тези вноски-20 число на съответния месец до окончателното изплащане като е отхвърлил иска за горницата над 5 500лева до предявения размер от 29 500лева като неоснователен и с което е осъдил „Ани Трейд 16 „ ЕООД да заплати на „ Пауър Брандс“ ЕООД разноси по делото в размер на 219.95лева.

Във въззивната жалба се твърди , че в обжалваната му част решението е неправилно , тъй като погрешно първоинстанционният съд бил приел ,че подписването на договора от 08.01.2021год. има характеристиките на извънсъдебно признание на задължението,както и признание на дълга и от замествания длъжник „ Дарли 90“ ООД/в несъстоятелност/.Последното дружество не било страна по договора ,респ. не е възможно в договора за бъде обективизирано негова признание , а и заместването в дълг не било равнозначно на признание на дълга. Неправилен бил и извода на съда ,че вземането на ищеца е съществувало към момента на подписване на договора за заместване в дълг,тъй било погасено в хипотезата на чл.739, ал.1 от ТЗ.Вземането ,предмет на договора за заместване в дълг , не било предявено в производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД, поради което и съгласно чл. 739, ал.2 от ТЗ неудовлетвореното в производството по несъстоятелност вземане се е погасило. Процесното задължение не било подновено на 08.01.2021год. по смисъла на чл.107 от ЗЗД, за да продължи

ответникът да носи отговорност към ищеца, което също не било съобразено от първоинстанционния съд. Поддържа се ,че на 08.01.2021год. ответникът бил заместил друго лице в несъществуващо задължение към ищеца,тоест към 08.01.2021год. „ Дарли 90“ /в несъстоятелност/ не е притежавало качеството „ длъжник“ на „ Пауър Брандс“ ЕООД.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново за отхвърляне на предявените искове, ведно с произтичащите от това последици.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК не е подаден писмен отговор от ответника- „ Пауър Брандс“ ЕООД. В съдебно заседание въззиваемото дружество – чрез процесуалния си представител моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Поддържа , че вземането към „ Дарли 90“ ООД /в несъстоятелност/ не било погасено с изтичане срока по чл. 688 от ТЗ. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение при отхвърляне на въззивната жалба.

Софийският апелативен съд, след като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира въззивната жалба за процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок за обжалване по чл. 259, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. При разглеждането им по същество констатира следното :

Производството пред Софийски градски съд е образувано по искова молба на „ Пауър Брандс“ ЕООД срещу „ Ани Трейд 16“ ЕООД за заплащане на сумата от 29 500 лева ,представляваща неизпълнена част от задължение по Договор за поемане в дълг от 08.01.2021год., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. В исковата молба е посочено ,че в началото на 2015год. „ Пауър Брандс“ ЕООД е доставило на „ Дарли 90“ ООД бутилирана продукция /високоалкохолни напитки и вина/ на обща стойност 44 752.46 лева с ДДС, която сума не му била изплатена изцяло. Посочено е , че на 08.01.2021год. между него и „ Ани Трейд 16“ ЕООД бил сключен Договор за поемане на дълг, по силата на който „ Ани Трейд 16“ ЕООД се било задължило да поеме задължението на „ Дарли 90“ ООД в общ размер на 36 500 лева като изплаща дълга на ежемесечни вноски по 500 лева до пълното му погасяване и че в изпълнение поетото задължение дружеството било издължило единствено сума в размер на 6 000 лева. Твърдяно е , че с позоваване на нормата на чл. 739 от ТЗ „ Ани трейд 16“ ЕООД преустановило плащането на дълга към „ Пауър Брандс“ ООД, като останала неиздължена част от него в размер на 29 500 лева.

След дадени указания от съда за отстраняване на нередовности на исковата молба ищецът е представил коригирана искова молба ,в която е уточнил ,че макар уговореното плащане на вноски ,цялото задължение от 29 500лева били дължимо поради настъпилата му предсрочна изискуемост.

В подаден писмен отговор ответникът оспорва така предявения иск като неоснователен. Сочи ,че „ Дърли 90“ ООД е в открито производство по несъстоятелност ,че с Решение № 260085/28.06.2021год.,постановено по т.д.№ 118/2016год. производството по несъстоятелност било прекратено и длъжникът залишчен, поради което и поради това ,че вземането на „ Пауър Брандс“ ЕООД не било предявено в производството по несъстоятелност,то съгласно чл.739,ал.2 от ТЗ същото е погасено с изтичане на срока по чл. 688, ал.1 от ТЗ или към 28.05.2018год. Така към 08.01.2021год.-датата на подписване на договора за поемане на дълг вземането към първоначалния длъжник не е съществувало,респ. „ Ани Трейд 16“ ЕООД е поел несъществуващ дълг. Задължението не било и подновено по смисъла на чл. 102, ал.3 от ЗЗД,поради което на негово място не било възникнал и нов дълг,за който поемателят да отговаря .

По изложените съображения е направено искане за отхвърляне на иска като неоснователен и за присъждане на направените по делото разноски.

С обжалваното в настоящото производство решение предявения иск е уважен частично за сума в размер на 5 500 лева, представляваща сбора от неплатените падежирани вноски за периода от м.януари 2022год. до м.ноември 2022год. съгласно договор за поемане в дълг от 08.01.2021год., ведно със законната лихва върху главницата от 3 500 лева /за падежираните вноски за периода от м. януари 2022 год. до м.юли 2022 год./за периода от 25.07.2022год. до окончателното ѝ изплащане и законна лихва върху главницата от 2000 лева /за падежираните вноски от м. август 2022год. до м.ноември 2022 год.включително / за периода от падежа на всяка

от тези вноски- 20 число на съответния месец до окончателното изплащане като е отхвърлил иска за горницата над 5 500 лева до предявения размер от 29 500 лева като неоснователен.

За да постанови този резултат първоинстанционният съд е приел ,че ищцовото дружество е имало вземане към „Дарли 90“ ООД в размер на 44 847.73 лева, представляващо незаплатена цена за доставени му стоки / високоалкохолни напитки и вина / , за която доставка са били издадени фактури № 100004481/27.01.2015год., № 1000048624/27.04.2015год. и № *****/27.04.2015год. Приел е също така ,че по силата на сключен между „ Пауър Брандс“ ЕООД и „ Ани Трейд 16“ ЕООД на 08.01.2021год. договор за поемане на дълг ответното дружество- „ Ани Трейд 16“ ЕООД е поело задълженията на „ Дарли 90“ ООД в размер на 36 500лева към „ Пауър Брандс“ ЕООД ,ведно с всички отговорности , проитичащи от него и че след частичното погасяване на задължението и предвид уговореното заплащане на дължимата сума на вноски от по 500лева , съобразно настъпилия падеж, искът се явявал основателен в размер на 5 500 лева и че за разликата до пълния предявен размер от 29 500 лева следва да се отхвърли. Посочил е , че предвид уговореното плащане на вноски са дължими само тези с настъпил падеж до завеждане на исковата молба , позовавайки се на приложимост на т.1 от ТР от 02.04.2019год. по т.д.№ 8/2017год. на ОСГТК на ВКС. Счел е за неоснователни възраженията на ответника по чл. 739, ал.1 и ал.2 от ТЗ и това за несъществуване на вземането на ищеца ,респ. за поемане от „ Ани Трейд 16“ ЕООД с договора от 08.01.2021год. на несъществуващ дълг. При уважаване на претенцията по чл.86 от ЗЗД първоинстанционният съд се е съобразил с падежа на вноските, като за падежираните такива за периода от м.август 2022год. до м.ноември 2022год. е присъдил законна лихва считано от падежа на всяка една от тях.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат.Фактическата обстановка , която се установява по делото е такава , каквато е изложена от първоинстанционния съд. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства по смисъла на чл.266, ал.2 и ал.3 от ГПК, които да променят така приетата за установена от първостепенния съд фактическа обстановка. В тази връзка в мотивите на настоящия съдебен акт не следва да се преповтарят отново събраните в първата инстанция доказателства, които са обсъдени правилно като са преценени релевантните за спора факти и обстоятелства.

Спорният между страните въпрос е относно това дали със сключения между тях на 08.01.2021год. договор за поемане на дълг е поета отговорност за несъществуващо задължение. В този смисъл- че е поета отговорност за несъществуващо задължение се поддържат от поемателя и във въззивното производство и са допустими за разглеждане съгласно разпоредбата на чл.102, 3 от ЗЗД. Поемателят твърди ,че не съществува дълг на „ Дарли 90“ ЕООД към „ Пауър Брандс“ ЕООД, който той да е поел с договора от 08.01.2021год. Вземането на „ Паур Брандс 90“ ЕООД и произтичащо от доставката на „ Дарли 90“ ООД на високоалкохолни напитки не било предявено в срока по чл.685, ал.1 от ТЗ и чл.688, ал.1 от ТЗ в производството по несъстоятелност на „Дарли 90“ ООД , поради което било погасено на основание чл. 739 от ТЗ. След като вземането на „Пауър Брандс“ ЕООД било погасено, то липсвало и задължение на „ Дарли 90“ ООД към „Пауър Брандс“ ЕООД , което да е поето от „ Ани Трейд 16“ ЕООД с договора от 08.01.2021год.

Настоящият съдебен състав намира за несъстоятелни възраженията на „ Ани Трейд 16“ ЕООД за липса на основания да му се търси отговорност от него за задълженията на „ Дарли 90“ ООД, обосновани по гореописания начин.

В случая , от приложените по делото съдебни актове е видно ,че по отношение на стария длъжник -, „ Дарли 90“ ООД е открито производство по несъстоятелност , което е спряно на основание чл. 632, ал.1 от ТЗ .Производството по несъстоятелност е възобновено с Решение № 29/ 28.02.2018год., постановено по т.д.№ 118/2016год. по описа на ОС-Враца поради привнесени от кредитора „ Инвестбанк „ АД суми, определени за начални разноски в производството по несъстоятелност. От направена от съда справка по реда на чл.23, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ се установява , че с последващо решение на съда по несъстоятелността, а именно Решение №96/08.08.2018год. , постановено по д.№ 118/2016год. на ОС-Враца производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД отново е било спряно на основание 632, ал.1 вр. с ал.5 от ТЗ и възобновено повторно с Решение № 145/15.08.2019год. С Решение № 34/06.2020год. производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД е спряно за трети път на основание чл. 632, ал.1 вр. с ал.5 от ТЗ и с последващо Решение № 260085/28.06.2021год., е прекратено на основание чл. 632,ал.4 от ТЗ като е постановено и заличаване на дружеството от търговския регистър. Няма спор по делото ,че в производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД ищецът- „ Пауър Брандс“ ЕООД не е

предявил вземане за сума в размер на 44 752.46 лева ,представляваща неизплатена цена за доставени високоалколни напитки съгласно фактури № 1000048624/27.04.2015год., № *****/27.04.2015год. и № 1000044981/27.04.2015год.

С оглед така установения ход на производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД ,приключило с постановяване на решение по чл. 643, ал.4 от ТЗ настоящият съдебен състав намира ,че макар и да се е провела фаза по предявяване на вземанията на кредиторите на „ Дарли 90“ ООД ,то не са били налице основания за това при липсата – първоначална и последваща на средства и имущество на длъжника ,което да бъде осребрено за погасяване вземанията на кредиторите .Това обезсмисля и заплащането на разноски от кредиторите ,тъй като фаза по осребряване на имуществото на длъжника не би могла да бъде осъществена . Основание за двукратното възобновяване на производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД е именно извършено предплащане на разноски за продължаване на производството по несъстоятелност , въпреки което не е открито имущество на длъжника и/ или то е било недостатъчно , за да бъде осребрено и да погасят вземанията на кредиторите.

Така, въпреки че е проведена процедура по предявяване и приемане на вземанията в производството по несъстоятелност, то такава е била безпредметна с оглед имущественото състояние на длъжника. Тази хипотеза следва да се приравни на хипотезата ,при която не се е развила фаза по предявяване и приемане на вземания в производството по несъстоятелност , което е прекратено с решение по чл.632, ал.4 от ТЗ и оттук- приложимост на разрешението , дадено в Тълкувателно решение № 2/2018год. от 13.07.2020год., постановено по т.д.№ 2/2018год. на ОСТК на ВКС. В него е прието ,че когато производството по несъстоятелност е прекратено с решение по чл.632, ал.4 от ТЗ без да се е развила фаза по предявяване и приемане на вземанията се погасяват на основание чл. 739, ал.1 от ТЗ непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права , независимо от вида и източника на вземанията на кредиторите и правноорганизационната им форма.

При съобразяване на гореизложеното следва да бъде даден отговор и на следващия релевантен и спорен в конкретния случай въпрос, а именно към кой момент настъпва погасяването на вземанията поради непредявяването им в производството по несъстоятелност. Настоящият състав счита ,че погасяване на непредявени вземания от кредитора предполагат приключило производство по несъстоятелност и не е обвързано с пропускането на сроковете по чл.685 и чл.688 от ТЗ/ както се поддържа от въззивника /. Макар и този извод да е изведен в съдебната практика касателно неупражнените права и непредявените вземания в производството по несъстоятелност,което е прекратено на основание чл.735,ал.1 от ТЗ / така Решение № 9/06.06.2016год. по т.д.№ 3773/2014год., Определение №57 от 13.02.2009г. на ВКС по ч.т.д. №48/2009г. на ВКС, Решение № 680 от 10.11.2008 г. на ВКС по т.д № 365/2008 г./, то е валиден и в хипотеза на прекратяване на производството по несъстоятелност с решение по чл. 632,ал.1 вр. с ал.5 от ТЗ. Настъпването на последиците на чл.739, ал.1 от ТЗ са обвързани с прекратяването на производството по несъстоятелност , каквото е налице и в двете хипотези . В случая решението по чл. 632, ал.4 от ТЗ е влязло в сила на 06.07.2021год. като до 06.07.2022год. е изтекъл и едногодишния срок по чл.744 от ТЗ ,в който би могло да се поиска възобновяване на производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД . До този момент- 06.07.2022год. няма постановено решение за възобновяване на производството по несъстоятелност, поради което тази възможност е прекрудирана,респ. погасителния ефект по чл.739, ал.1 от ТЗ е стабилизирал.

Горното дава основание на съда да счита ,че непредявеното в производството по несъстоятелност на „ Дарли 90“ ООД вземане на „ Пауър Брандс“ ЕООД би се погасило с влизане в сила на решението по чл.632, ал.1 вр. с ал.5 от ТЗ - на 06.07.2021год./ . Тъй като договора за заместване в дълг между „ Пауър Брандс“ ЕООД и „ Ани Трейд 16“ ЕООД е сключен на 08.01.2021год. и това е релевантния момент ,към който следва да се извърши преципката относно съществуването на дълга, то към този момент поетото от новия длъжник задължение не е погасено на основание чл. 739, ал.1 от ТЗ и не е налице заместване в несъществуващ дълг.

При така приетото по-горе от настоящия състав на съда се явяват ирелевантни разсъжденията върху това дали с договора от 08.01.2021год. страните са подновили старото задължение на „Дарли 90“ ООД и дали е възникнал нов дълг с участието на ответника. Тъй като с договора от 08.01.2021год. въззивника е поел съществуващ дълг , който не е погасен на основание чл. 739,ал.1 от ТЗ ,то задължението е преминало върху него и заявената спрямо него претенция от кредитора е основателна и правилно е уважена в посочените от първоинстанционния съд размери,

по които размери и формирането им не са направени оплаквания в жалбата.

В исковата молба ,включ. и в коригираната искова молба ищецът е изложил факти и обстоятелства във връзка с възникването и размера на дълга на стария длъжник- „ Дарли 90“ ООД , поет от новия длъжник „ Ани Трейд 16“ ЕООД с процесния договор за заместване в дълг. В подадения писмен отговор ответникът е оспорил иска с доводи за липса на съществуващ дълг на стария длъжник , поради погасяването му на основание чл. 739, ал.1 от ТЗ . Ответникът не е оспорил наличието на извършени от ищеца на „ Дарли 90“ ООД доставки,получаването на стоките и наличието на неплатени суми от страна на стария длъжник в посочения от ищеца размер. При тази процесуална позиция на ответника твърдяните от ищеца факти във връзка с извършените доставки и неплатените суми се явяват безпорни. Така се възприемат и от въззивната инстанция , поради което оплакванията на въззивника касателно тяхното доказване и /или признаване се явяват несъстоятелни.

По изложените съображения предявените искове се явяват основателни в размерите ,посочени в обжалваната част на първоинстанционното решение ,поради което следва да се потвърди .Въззивната жалба на „ Ани Трейд 16“ ЕООС се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода от обжалването и на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, в полза на въззиваемото дружество следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение,в размер на 100лева , определено съгласно чл. 25, ал. 1 от НЗПП.

Мотивиран от горното , Апелативен съд-София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1479/23.12.2022год., постановено по т.д.№ 1379/2022год. по описа на СГС , ТО, VI-8 състав.

ОСЪЖДА „ Ани Трейд 16“ ЕООД с ЕИК 204252082 със седалище и адрес на управление: гр.София, район „ Искър“, ул.“ Обиколна“ 56, ет.8, ап.36 да заплати на „ Пауър Брандс“ ЕООД с ЕИК 200521884 със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, бул.“ Дунав“ № 5 сумата от 100лева ,представляващо юрисконсултско възнаграждение за въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при наличието на основанията по чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____